

Nedeľa Deviatnik – 9.2.2020

Usporiadaj si svoj rebríček správne!

K Tebe ideme, nebeský Pane, s prosbou o požehnanie. Buď blízko nás, keď duša naša stoná, keď hladáme, no nevieme nájsť slová. Buď s nami aj vtedy, keď radosť srdce plní, keď láskou sa približuje dlaň k dlani. Neopust' v túto dobu, láskavý náš Pane, aj keď smrťou pôjdeme, Troja vôľa nech sa stane.

Lukáš 10:41-42 „Odpovedajúc Pán, riekol jej: Marta, Marta, starostlivá si a znepokojuješ sa pre mnohé veci. Ale treba len málo, vlastne jedno! Práve Mária si vyvolila dobrý podiel, a ten jej nebude vzatý“.

Na návštevu ku starej mame prišla vnučka. Chvíľu sa rozprávali, keď niekto znovu zazvonil. Pri dverách stála priateľka starej mamy. Pozvala ju dnu a usadila. Stará mama si sadla oproti priateľke a chvíľu sedela bez slova. Vnučka však bola znepokojená: prečo jej starká nič neponúkne? Kto to videl sedieť pri prázdnom stole? Aby nič nepovedala, odišla do kuchyne a tam bola až kým priateľka neodišla. Potom sa hneď oborila na starkú: starká, čo si to za hostiteľka, keď si priateľke nič neponúkla. To nie je pekné, že ste sedeli pri prázdnom stole. Starká jej s pokojom v tvári odpovedala: **keď k tebe príde niekto na návštevu a ty vidíš, že má skôr smädnú dušu, ako telo, najprv si sadni a počúvaj, až potom nos občerstvenie na stôl. Lebo napit' sa môže doma aj sama, ale naplnit' dušu láskou a porozumením môže možno iba u teba.** Odvtedy vnučka vždy, keď prijala návštevu, chvíľu sedela a počúvala dušu, až potom sa starala o telo.

Prečítali sme si známy príbeh o dvoch sestrách. Je taký známy, že už nad niektorými detailmi nepremýšľame.

1. Ježiša prijala Marta – možno Ho práve ona zavolala. Privítala Ho a dávala tejto návšteve veľký význam. Predsa len Ježiš bol v tom čase miestnou celebritou. Zaujímavé je, že Marta vyvíja iniciatívu, no v konečnom dôsledku je „dôležitejšia“ Mária, ktorá je tu na začiatku pomenovaná len ako sestra Marty, teda ako človek, ktorý v tomto príbehu veľkú rolu hrať nebude. A predsa je jej rola oveľa dôležitejšia ako Martina. **Sú chvíle, ktoré preverujú náš charakter**, životné zameranie, náš cieľ. Ako sa osvedčíme v danom momente je v našej moci.

2. Mária si sadla Ježišovi k nohám – vedela, že ich navštívil niekto, koho sa oplatí počúvať. Videla v ňom nielen hosťa, o ktorého sa treba postarať, ale Pána, ktorý má čo povedať do jej života, ktorý ju môže obohatiť a dať jej podporu a posilnenie do bežného života, kedy s ňou fyzicky nebude prítomný.

Sedieť a počúvať a naozaj to aj vedieť, je obrovský dar, ktorý prináša mnohé požehnanie. Hlavne, ak počúvate Božieho Syna. Kedy sme naposledy len tak sedeli a počúvali Pána Ježiša cez Bibliu, v kostole, v tichu, počas modlitby?

3. Marta bola príliš zaneprázdnená – problém nie je v tom, že obsluhovala a starala sa o komfort svojich hostí. Problém bol ten, že to preháňala. Už to nebola príjemná obsluha, pre telesné posilnenie, ale bolo to predbiehanie sa, predvádzanie sa v tom, čo má a čo dokáže položiť na stôl. Starala sa viac, ako bolo treba, ako bolo zdravé. Toto staranie sa jej neprinášalo radosť, ale skôr nervozitu a nepohodu, ktorú presúvala na ľudí okolo seba. Myslela viac na prácu a svoju prestíž ako na Ježiša a Jeho prítomnosť. Vždy sa treba starať o rodinu, v práci, o priateľov, v škole, ale nikdy sa netreba starať príliš. Ľudia okolo si na to môžu zvyknúť a potom to budú zneužívať alebo nám prílišná starostlivosť bude vnášať do srdca hnev, nervozitu, namiesto radosti zo služby a starostlivosti o iných. **Treba teda prehodnotiť mieru našej zaneprázdnenosti a čomu venujeme svoj čas.**

4. Marta nenapomenula sestru, ale Ježiša – ak by išlo Marte o napomenutie sestry, z obyčajnej túžby po pomoci a v láske, bola by oslovila Máriu, zavolała ju nabok a vysvetlila jej svoju potrebu. Ale Marta oslovila Ježiša s naliehaním, aby On vyslovil napomenutie, pokarhanie, pretože Mária nerobí, čo má. Niekedy chceme, aby Ježiš poslužil našim plánom, aby napomenul ostatných tak, ako to od Neho očakávame, aby niečo urobil namiesto nás. Ale Ježiša nemôžeme manipulovať, pretože On je zvrchovaný Pán. **On koná to, čo uznáva za vhodné, aj keď nám sa to v danej chvíli zdá byť zlé a neprimerané. Je však omnoho múdrejší ako my, On vie, čo robí.**

5. Ježiš Martu ocenil, ale aj napomenul – to je spôsob, akým On s nami komunikuje: videl v Marte to dobré, ale neprehliadol to zlé. Niekoľko osobných rozhovorov, o ktorých Písmo hovorí, sa nesie práve v tomto duchu: Ježiš si všíma to pekné a dobré, ale zároveň vníma aj nedostatky, hriechy a zlo. Je to Jeho zvláštny milosrdný postoj voči nám, ľuďom. Keby bol Martu iba ocenil, získala by pocit dôležitosti, nenahraditeľnosti a pýchy. Keby ju bol iba pokarhal, bola by zdeptaná a určite by neuvažovala o tom, že niečo v jej živote treba zmeniť. Takto videla, že je milovaná, ale zároveň, že sa má vzdať toho zlého, čo koná, prežíva, ako myslí.

6. Život nie je taký zložitý, ako ho my robíme – stačí totiž iba jedno. Ježiš tu nehovorí, čo to je, ale pravdepodobne myslí na vzťah človeka s Ním. Všetko ostatné je adiaformné, menej podstatné, nedôležité, pretože ak je vzťah človeka s Kristom v poriadku, potom je o všetko ostatné postarané. Ak sa dokážeme

skloniť, sadnúť si k Jeho nohám a vidieť v Ňom Majstra, Pána a Spasiteľa,
potom Mu môžeme dôverovať, že sa o všetko ostatné postará. Teda **našou**
jedinou starosťou má byť to, aký vzťah máme s Kristom. O ostatné sa
postará On sám.

7. S Kristom si vyberáme dobrý podiel a ten nám nikto nemôže vziať –
všetko ostatné je pominuteľné, všetko ostatné nám vezmú ľudia, život a smrť,
ale to, čo dostávame v Kristovi je v Ňom bezpečne uložené a my sa o to
nemusíme báť, pretože to je bohatstvo, ktoré si prenesieme do života večného.
Ak si vyberáme Krista, vyberáme si dobrý podiel a ten je On sám a skrze
Neho aj život na veky. Nikto nad tým nemá moc, je bezpečne zverený
a strážený našim Pánom.

Niekedy je dobré len tak si sadnúť a počúvať Krista, ktorý k nám hovorí najmä
cez svoje slovo a prítomnosť, cez praobyčajné veci ako aj cez zázraky. Ale
počuť môže iba ten, kto dokáže sedieť, byť ticho a počúvať. Lebo Pán zväčša
nehovorí cez búrku, ale Jeho hlas zaznieva vo vánku a ten počuje len ten, kto sa
dokáže utíšiť. Amen.